

Galleri og raritetskabinett

Et flunkende nytt galleri ble offisielt åpnet under Kunstfestivalen i Lofoten i år – Galleri Lille Kabelvåg. – Vårt private, men vi leier det ut til Kunstfestivalen, sier billedkunstneren Thor Erdahl, som rår over nærmere 500 kvadratmeter ute i Kabelvåg.

Ellen Pollestad og Kjell Stenhaug (foto)

På lyse trevegger i det nye galleriet vises medlemsutstillingen til KNIV. Kunstnerne i Vågan stiller ut 55 arbeider under kunstfestivalen; billedvev og foto, olje og akvarell, tegninger, grafikk, stofftrykk og keramisk skulptur. Det er høyt under taket i det lyse og luftige utstillingslokalet, som er bygd sammen med privathuset og den gamle rorbua som rommer atskillige kle- nodier fra gamle ski til en sjelden barnevogn på høye jernhjul, som i hvert fall må stamme fra før århundreskiftet.

Rorbua med raritetskabinett

– Jeg bygde huset i 1973 – og atelieret i 1979. Rorbua har stått her fra 1860. Den sto opprinnelig på Storvågan, men ble flyttet hit i 1920. Vi har restaurert den – plukket ned og bygd opp. Så kom dette nye til- bygget – og vi kan gå tvers igjennom. Det er ment som verksted til Inger Anne (Nyaas) og galleri på sommeren. I rorbua plan- legger vi en litt permanent samling. Vi har en samling av gamle gjenstander – og vil bygge opp et raritets- kabinett, forteller Thor Erdahl.

Som i sannhet er en sam- ler. Et eget rom i bygnings- komplekset er viet fri- merkesamlingen hans. Her står gamle kartotekskuffer på rekke og rad – alt skal sirlig og utførlig katalogise- ses.

Kunstnerparet Inger Anne Nyaas, tekstilkunstner, og Thor Erdahl, maler og grafiker, har all grunn til å være fornøyd med sitt nye galleri. Hvor Kari Vevles billedvev «Himmelstigen» i stramt, geometrisk gult,

blått, hvitt og sort fanger blikket når vi kommer inn. Thor Erdahls mek- tige fjell- formasjoner – «Moskenesstrau- men» i kraftfull ko- loritt, likeså.

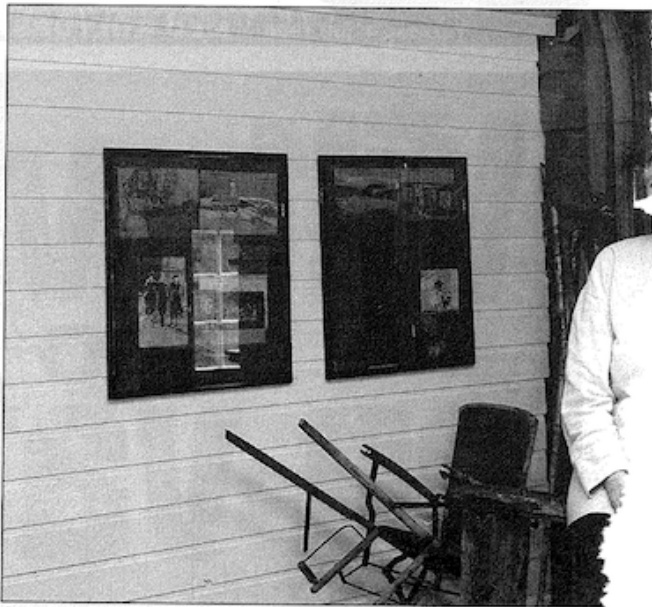
Juninatt på Sildevarre

Sval hvile i Ing- er Anne Nyaas' luftige stofftrykk midt i lokalet. Juninatt på Sildevar- re, motpolen til den mørkere utgaven i var- mere koloritt på Nordnorsk Samtdiskunst. Om sist- nevnte forteller Inger Anne Nyaas at den er inspirert av et to måneders opphold i Zambia for noen år siden. – Rammetrykk og silkeor- ganza. Behandlingsmåten gjør det litt stivt og gjennomskinnelig. Med fargeetsing i blått. Det er en trykkekunnsikk også i stofftrykk, bermerker tekstil- kunstneren om sitt «luft- slott» i rosa, lys blått, hvitt og gult. Med sirlig mønster av bladverk og bølgefor- masjoner.

Mange fine fotoarbeider av Maria Gradin, farger- ke lofotbilder av Odd Hel- mersen, «Mostramas tid» i tresnitt og collage fra Lars Lerin, kulltegninger fra Yngve Henriksen, lekkert i silke fra Grete Hope etc.

Kabelvåg – New York

Thor Erdahl, som for ik- ke lenge siden holdt separ- atutstilling i Tromsø Kunstforening, har planene klare for nye utstillinger. I Molde blir det separ- atutstilling av maleri og grafikk i september – i for- bindelse med 50-årsju- biletet til Molde Kunstfore- ning. Så venter New York, hvor han skal stille ut i gruppe sammen med blant andre Gunnar Torvund.

Inger Anne Nyaas og Thor Erdahl i den gamle rorbua på tomta hvor de planlegger

at samling av gamle gjenstander – et raritetskabinett.

Kunstfestivalen

Kunstfestivalen i Lofoten ble til som en direkte reaksjon på Fest- spillene i Nord-Norge. En lofo- tkunstner var misfornøyd med be- handlingen han fikk som festspill- utstiller, og gikk til hjemkommun- en Vågan og foreslo at man burde lage en kunstfestival på stedet. Et driftig kulturkontor grep tak i forslaget – og snart var Kunstfestivalen i Lofoten en reali- tet.

Kunstfestivalen pågår omtrent parallelt med FINN, men varer litt lenger. I år ble den åpnet 22. juni, dagen etter festspillåpning- en. Den lanseres som Landsdels- festivalen for billedkunst og kunsthåndverk i regi av Kulturkontoret i Vågan. Samtdis- kunssten sto sentralt i år, i billed- kunst som i musikk, som nå også er trukket inn i programmet. Tre internasjonalt orienterte kunstne- re sonderte landskapet for å finne sitt sted å skape nye rom – in- stallasjoner i pakt med naturen, etter inspirerende eksempel av

Skulpturlandskap Nordland. Det ble spennende prosjekter, som ikke unlot å skape engasjement i lokalmiljøet.

Fem utstillinger i Svolvær og Kabelvåg, maskekurs for barn, konserter, kunstforedrag og panneldebatter sto på programmet i årets utgave av Kunstfestivalen i Lofoten, som arrangeres annet- hvert år. Også i Lofoten er det folk som vil spørre: «Festival – hvor da?», på samme måte som gjengangeren under festspillene – «Festspill – hvor hen?». Men Kunstfestivalen er blitt et møte- sted for kunstnere som vil se kunst og treffe kolleger. Man må ikke glemme at svært mange kunstnere er bosatt i Vågan kom- mune – her er et pulserende kunstmiljø, i motsetning til Har- stad kommune hvor det ikke bor en eneste kunstner.

Kommentarer under årets fest- spill gikk på en litt stemoderlig behandling av kunstutstillingene. De offisielle utstillingsåpningene

3 FINN

kolliderte en smule, og to av utstillingene ble sågar åpnet før festspillene var erklært for offisielt åpnet.

Det viktigste ankepunk- tet er likevel at FINN neste år risikerer å stå uten ut- stillingslokaler for FINN- kunsten. Og da er man til- bake til ståstedet lofo- tkunstneren gjorde opprør mot – uverdige utstillings- forhold hvor kunstnerne selv måtte bygge visnings- lokale. Harstad kommune solgte første etasje av Galleri Harstad – «sparket be- visst bein under galleriets», for å sitere festspilldirektor Ola Bruun, og planlegger å selge resten av galleriet og- så. Det er ingen skam å snu, som det heter – og Harstad kommune gjør klokt i å overveie retretten.

For Festspillene i Nord- Norge, med Harstad som vertskapskommune – har fått et konkurranseproblem med Kunstfestivalen i Lofoten. Vågan kommune tar kunsten og kunstnerne på alvor. Kunst er ikke bare det som henger tradisjonelt og statisk på en vegg. (Fes- tivalen er dessuten velsig- net fri for amatør-røre). Vå- gan har evnet å tenke nytt – og gå nye veier i kunst- landskapet. Her skjer det noe – til incitament for kunstnerne og til nye im- pulser for publikum. Det er et eksempel som er vel verd å følge. Festivalen burde være en tankevekker for FINN i forsøket på å finne fram til en mer oppdatert profil.

Ellen Pollestad

Vibrerende øyeblikk

Snorre Kyllingmark: Akvarell Atelier Lofoten, Svolvær Kunstfestivalen i Lofoten

Samboerparet Snorre Kylling- mark og Karen Klim har fordelt seg på hver sin festival i sommer. Hun med glassutstilling i Harstad under festspillene, han med akvareller som hovedutstiller un- der kunstfestivalen i Lofoten.

Snorre Kyllingmark viser et fortittalls arbeider helt ned til det ganske lille format. De fleste ar- beider inngår i de fire hovedseri- ene «Reise til India», «Hør det levers», «Simpel rikdom» og «Oppsamlede spor».

Snorre Kyllingmark er opptatt av å fange øyeblikket – gi form til rastløsheten. Hans bilder vibrerer

av lys og rytmer, og kunstneren har høy temperatur i sin koloris- tiske sans. Abstraherte bilder med figurative innslag – det være seg korsformen eller skulpturelle innslag i form av en kvinneakt. Fargen står hele tiden i fokus. (Å gjengi ham i sort/hvitt ville være bortimot en fornærmelse.)

«Oppsamlede spor» er en inntrykksvår serie. «Reise til In- dia» (nr. 10) er mettet av gyldent lys, mystikk og gåtefull atmosfæ- re. Her er drømmesekvenser med en spesiell blåtone, bevegelse og lyskontraster. Ikke alltid går rei- sen til eksotiske strøk. Små fly- hjul som virrer over bakken i tå- ken, har nordnorske fjell i bak- grunnen. India-minner vibrerer av lys luft, smaragd og violett – funkler og gløder i det dunkle, li- keså. Reise på flere plan. Ganske introverte er mange av bildene. Spor – og minner. Koloristiske miniatyrer.

Ellen Pollestad

Inger Anne Nyaas med sitt luftige stofftrykk som går omtrent fra tak til golv – «Night in June on Sildevarre».

Glimt fra det nyåpne- de Galleri Lille Kabelvåg med KNIV- utstil- ling un- der Kunst- festivalen i Lofoten.